

- 3) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén, az EK 28. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy az főszabály szerint ellentétes a magánbehozatalok tilalmával, a Systembolaget azon kötelezettsége ellenére, amely szerint az megrendelésre köteles raktárában nem tárolt alkoholtartalmú italokat beszerezni?
- 4) A harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén, a magánbehozatalok ezen tilalma a személyek egészsége és élete védelmére tekintettel igazoltak és arányosnak tekinthető-e?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának második tanácsa a Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen indított, a T-146/02. sz. – T-153/02. sz. egyesített ügyekben 2004. január 28-án hozott ítélete ellen, Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG által 2004. április 8-án (faxon 2004. április 6-án) benyújtott fellebbezés

(C-173/04 P. sz. ügy)

(2004/C 156/09)

A Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG, 2004. április 8-án (faxon 2004. április 6-án) fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának a Deutsche SiSi-Werke GmbH & Co. Betriebs KG által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ellen indított, a T-146/02. sz. – T-153/02. sz. egyesített ügyekben 2004. január 28-án hozott ítélete ellen. A felperest a fellebbezési eljárásban Anja Franke, ügyvéd, Grünecker Kinkeldey Stockmair & Schwanhäusser, Maximilianstr. 58, D-80538 München képviseli egyúttműködve Martin Aufenanger, szabadalmi ügyvivővel, Maximilianstr. 58, D-80538 München.

A fellebbező felek a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-146/02. sz. – T-153/02. sz. egyesített ügyekben 2004. január 28-án hozott ítéletét⁽¹⁾;
- kötelezze az alperest és a fellebbezés alperesét a jelen eljárás és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségei viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A fellebbezés az Elsőfokú Bíróság közösségi jogsértésén alapul.

- az Elsőfokú Bíróság tévesen ítéli meg a termékpiacot és következésképpen a csomagolási formákat is, amelyek összehasonlítási alapul szolgálnak a 40/94 rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pont alkalmazásakor a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek megkülönböztető képességének megítélésénél. Az Elsőfokú Bíróság vizsgálatát nem a piacon már jelen levő, ténylegesen egyes termékek vonatkozásában, azaz „gyümölcsitalok és gyümölcslevek” vonatkozásában, már bejegyzett csomagolási formákra terjeszti ki, hanem általában a „folyékony élelmiszerekre”. Azzal a kérdéssel, hogy a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek mennyiben térnek el az italok szokásos csomagolási formájától, nem

foglalkozik. A vizsgálat a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek kizárólag fiktív alapformáira, valamint a „gyümölcsitalok és gyümölcslevek” tárolására szolgáló álló tasakok lehetséges jövőbeli használatára terjed ki.

- mérlegelése során az Elsőfokú Bíróság túl magas követelményeket támaszt a bejegyzés iránti kérelemben szereplő védjegyek formáját illetően, tekintettel a megkívánt megkülönböztető képesség alacsony fokára.
- a 40/94 rendelet 7. cikk (1) bekezdés b) pont keretében az általános érdek értékelése érdekében, az Elsőfokú Bíróság érvelését kizárólag az esetleges versenytársak általános érdekére alapítja, anélkül, hogy a tényeket figyelembe venné, ti. a fellebbező fél több évtizede álló tasakokat használ, anélkül, hogy bárki utánozta volna. A Bíróság a fogyasztók általános érdekét teljesen figyelmen kívül hagyja.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 13-án az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-174/04. sz. ügy)

(2004/C 156/10)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Enrico Traversa és Claudio Loggi meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. április 13-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy „az egyes közszolgáltatási ágazatok liberalizálási és magánosítási eljárásai védelmére vonatkozó sürgősségi rendelkezésekről” szóló, 2001. május 25-i 192. sz. törvényrendelet, amely a 2001. július 20-i 301. sz. törvénnyé vált, összeegyeztethetetlen az EK-Szerződés 56. cikkével, amennyiben elrendeli a villamosenergia- és gázágazatban működő társaságok jegyzett tőkéjében a 2 százalékos határt meghaladó mértékű részvényekhez fűződő szavazati jogok automatikus felfüggesztését,
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

A 192/2001. sz. törvényrendelet ellentétben áll az EK-Szerződés 56. cikkével, mivel elrendeli a villamosenergia- és gázágazatban működő társaságok tőkéjében a 2 százalékos határt meghaladó mértékű részvényekhez fűződő szavazati jogok automatikus felfüggesztését. Az ilyen korlátozás a befektetők egy bizonyos csoportja által eszközölt befektetések diszkriminatív és megszorító kezeléséhez vezet és így gátolja a tőkének az Európai Közösségen belüli szabad áramlását. Az említett korlátozás így különösen minden esetlegesen érdekelt állami vállalatot eltántorít az érintett társaságban történő részesedésszerzéstől, mivel egy ilyen vállalat számára lehetetlen volna a társasági döntéshozatalban való hatékony részvétel és az irányításra való befolyásgyakorlás.

⁽¹⁾ EBHT-ben még nem tették közzé.